

M. Barbier-Vennema,
5, Avenue Pierre Laurent,
14530 Luc sur Mer.
Frankrijk.
Tel.no. 0033 231 97 07 35
Mobiel 0033 66 202 1928
Mobiel 0033 66 306 41 94

Politie Gelderland
t.a.v. mevrouw Adriana de Jong-Simonetti
Breelaan 2
6711 MR Ede

Regnr. 2013089523

Uitsluitend per e-mail: adriana.de.jong@gelderland-midden.politie.nl

Luc sur Mer, 30 augustus 2013.

Geachte mevrouw de Jong,

Tijdens enkele dagen zijn wij zonder Internet geweest, maar nu zijn wij weer thuis.

Bij dezen zouden wij zo objectief mogelijk een punt over de contacten op willen maken die wij met de politie hebben gehad.

U heeft ons, mijn man en ik, op 21 augustus jl. op het politiebureau van Barneveld ontvangen. Het onderhoud heeft bijna twee uur geduurd. Wij hebben de reis speciaal vanuit Normandië gemaakt om een aanklacht in te dienen tegen

- Notaris Braun voor Valsheid in Geschrifte en
- Mevrouw R. Vellinga voor Valsheid in Geschrifte en het gebruik hiervan.

Onze klachtindiening is onderbouwd door een gedetailleerde, schriftelijke presentatie teneinde het begrip ervan te vergemakkelijken.

U heeft niet alleen naar de feiten en onze argumenten geluisterd (ik zal het woord "*verhaal*" niet gebruiken om de pejoratieve betekenis, onjuist in deze omstandigheid) maar U heeft ook actief aan het onderhoud deelgenomen.

Op geen enkel ogenblik hebben wij aan Uw goede wil ons te helpen getwijfeld en zelfs als wij dachten dat onze argumenten niets ingewikkelds hadden, vonden wij het normaal dat U contact heeft gezocht met Uw collega's bij de Financiële recherche, voordat de aangifte mij voor ondertekening werd voorgelegd.

In tegenstelling tot het onderhoud dat wij met U mochten hebben, is er om twee redenen geen dialoog met Uw twee collega's geweest:

1. Zoals U het hebt kunnen constateren, is het mijn man die voor mij deze affaire leidt en aangezien **Uw collega's geweigerd hebben in het Engels te spreken** (de één was dhr. van Leeuwen en de ander heeft zich voorgesteld zonder te zeggen welke hoedanigheid hij heeft en het zou mij voor het vervolg van de procedure aangenaam zijn, dat U mij van zijn naam en zijn functie voorziet).
De communicatie was quasi onmogelijk.
2. **Zij hadden hun mening al voor het onderhoud vastgesteld en het was duidelijk dat zij geen zin hadden deze te veranderen, wat ook de kwaliteit van onze argumenten had kunnen zijn.**

Feitelijk was het vooral de collega van dhr. van Leeuwen die steeds tussenbeide kwam tijdens het onderhoud, om hoofdzakelijk te zeggen **“waarom zou een notaris zoiets doen, wij kunnen hier de hele dag wel over praten, dat zal niets veranderen”**.

Op geen ogenblik werden de feiten en de documenten bestudeerd.

Na een half uur langs elkaar heen gepraat was het onderhoud beëindigd.

Indien, zoals wij het aantonen, notaris Braun de heer Landhuis door mevrouw Vellinga heeft vervangen in het testament dat mij werd voorgelegd, er wel Valsheid in Geschrifte is en de politie moet het verifiëren en tussenbeide komen.

Zoals wij het in het verslag van het onderhoud hebben uitgelegd, is het document PROD 12 duidelijk: mevrouw Braun heeft inderdaad de wil van mijn vader gerespecteerd, het codicil van 16 juni 2001 in zijn geheel te behouden, door in het testament van 15 januari 2009 op te stellen

- Een **clause I** die het belangrijkste gedeelte annuleert (de benoeming van dhr. Landhuis) van het codicil 16 juni 2001
- Een **clause VI** waarin dhr. Landhuis volgens het nieuwe recht wordt benoemd.

Indien in **clause VI** mevrouw Vellinga is benoemd, zoals nu aan mij gepresenteerd, is het onmogelijk te beweren de wil van mijn vader in codicil 16 juni 2001 te hebben gerespecteerd.

Dit is de schreeuwende waarheid, **maar er is niet alleen PROD 12**. Er werden U andere argumenten voorgelegd:

- Mijn vader heeft niet in een codicil op 23 februari 2009 kunnen vergeten dat hij mevrouw Vellinga reeds op 15 januari 2009 had benoemd
- In een testament alle eerdere wilsbeschikkingen herroepen, behalve het codicil van 16 juni 2001 geleegd van zijn inhoud is absurd
- **Testament 3** is een montage (waarvan wij U hebben uitgelegd, hoe deze werd opgemaakt) die absurd is de rechtbank aan te bieden, als er logischerwijs over **Testament 4** beschikt wordt
- In PROD 04 leggen wij de nadruk op meerdere, overduidelijke leugens van mevrouw Braun.

Dat zijn feiten die niet genegeerd kunnen worden.

Bovendien hebben Uw collega's niet het recht deze feiten afzonderlijk te beschouwen, door zich tevreden te stellen met te zeggen “wij hebben hier geen verklaring voor, maar dat heeft geen belang”. Zij hebben de verplichting deze apart en met elkaar te bekijken, want ieder stuk toont de mogelijke vervanging van namen aan.

Indien om te handelen de politie het nodig heeft dat er op het document zelf een stempel in het rood aangeeft "*attentie ik ben een vals document*", het duidelijk is dat deze affaire niet vooruit kan gaan. In een zaak van valsheid in geschrifte tellen alle details.

U zegt niet voldoende bekwaamheid te hebben, niettemin door PROD 02 te lezen heeft U zelf gevonden dat het volkomen logisch zou zijn geweest dhr. Landhuis in **clausule VI** van het testament terug te vinden. De andere argumenten die wij naar voren schuiven zijn alle ook net zo gemakkelijk te begrijpen.

Kortom, de enige competentie die U nodig heeft, is een logische geest.

De documenten tot onze beschikking kunnen alleen maar naar een logische conclusie leiden: **mevrouw Vellinga is niet als executeur aangewezen** in het door de heer Vennema ondertekende testament van 15 januari 2009.

De vraag "*welk belang zou mevrouw Braun erbij hebben om dit te doen*" opwerpen en zich tevredenstellen te concluderen dat zij geen valsheid in geschrifte heeft gemaakt, omdat U hier geen enkel belang ziet, is een wat simplistische beredenering die niets opbrengt.

Zoals in **productie 10** uitgelegd, had mevrouw Braun er geen enkel belang bij de inhoud van mijn moeders testament aan makelaar Malestein te Barneveld te verschaffen, maar toch heeft zij dat wel gedaan, dat is een feit en bovendien een professionele fout.

Het lijkt erop dat mevrouw Braun graag iemand een dienst bewijst en volgens ons is het vrijwillig dat zij **Testament 1, 2** en de **Verklaring van Executele** heeft vervalst, op vraag van mevr. Vellinga en Vennema en de heer Landhuis, door waarschijnlijk te denken dat zij de laatste wil, onregelmatig uitgedrukt op 23 februari 2009, respecteerde.

Daarna kon zij, vrijwillig of niet, niet **Testament 4** en **Testament 5** niet opstellen.

Tussen de verschijning van **Testament 3** en **Testament 4** zijn er 18 maanden verstreken. Als mevrouw Vellinga het risico heeft gelopen **Testament 3** bij de rechtbank in te dienen, dan is dat misschien waarschijnlijk heel eenvoudig omdat mevrouw Braun haar hier voor de rechtbank niet van heeft willen voorzien.

Uw collega's hebben ons gevraagd of wij niet bang waren wegens valse beschuldiging door mevrouw Braun aangeklaagd te worden.

Dat zou ons best goed uitkomen, maar daar is geen enkele kans op, want wat wij beweren is perfect coherent.

Wij zijn serieuze mensen: al onze argumenten consolideren zich met elkaar en de uitweg tot de expertise van de documenten is altijd mogelijk. Wij lopen geen enkel risico.

Eigenlijk is het niet de vraag welk belang mevrouw Braun erbij zou hebben gehad mijn vaders testament te vervalsen, maar het is beter het belang te zoeken dat zij nu zou hebben, als zij het niet had gedaan.

U kent het antwoord net zo goed als ik: indien de valsheid in geschrifte publiekelijk openbaar wordt gemaakt, dan is haar carrière vermoedelijk naar de knoppen.

Aldus een kleine dienst, kennelijk goed bedoelt, kan naar de vernietiging van een carrière leiden.

Daar zijn wij ons geheel van bewust.

Dat kan onrechtvaardig lijken, maar de immateriële- en materiële schade dankzij deze vervalsing die ik sinds 4 jaar onderga, is nog onrechtvaardiger.

De gelijkberechtiging van een ieder moet worden gerespecteerd.
De rol van de politie is de slachtoffers tegen de delinquenten te beschermen, niet het tegenovergestelde.

Wij hebben met veel geduld een dossier in elkaar gezet dat het mechanisme van de fraude opheldert. Alle stukken passen op een perfecte manier in elkaar. PROD 12 die sinds enige tijd was vergeten, werd nu beslissend.

De politie is nu in staat ons werk af te maken en dat is hun rol. Dat is de reden waarom wij niet gearzeld hebben speciaal 1500 km. te rijden om U te ontmoeten.

De inhoud van de uiteengezette, ernstige en strafbare feiten vereist dat de politie mijn aangifte in beschouwing neemt. De politie is verplicht het op te nemen.
Het is ook de plicht van de politie deze hele affaire op te helderen.

Ik neem nota dat in Uw brief van 27 augustus jl. U weigert een aangifte op te nemen.

Alvorens mij tot de Korpschef te wenden, denk ik dat het verstandiger voor iedereen zou zijn dat U zo snel mogelijk contact met mij opneemt om een telefoongesprek te organiseren met het doel de aangifte op te stellen zoals wij het U hadden gevraagd.

Met vriendelijke groet,

M. Barbier-Vennema.